

EL BULLIT DELS JOCHS FLORALS

Entre lo més selecte ó entre lo més exquisit de la nostra jove intel·lectualitat barcelonina—que dirían ells de sí mateixos—va caure com una bomba el Tritlleig de la setmana passada ab que LA CAMPANA CATALANA descobria 'ls propòsits de la capelleta de Micer Dalló respecte á elecció de reina de la Festa en els Jochs Florals vinents.

—Ah, fillets de Déu! ¡Ho sentissiu! Però és ben cert que alguna cosa deu passar en el galliner quan las gallinas escatainan tant. Si altra cosa no, n'hi há una que fa l'ou.

Y bé podria ser que Micer Dalló estés elaborantlo. Ell pensa, tanteja, insinúa... Els escolanets d'amén, á qui paga anomenanillos, furan y ensuman:

—¿A qui fariau reina, vos, si treguessiu la Flor?

—No ho sé. No me n'he preocupat. Com que no és probable...

—Donchs jo, si la tingués, faria reina á...

—¿Y ara!

Y aixís, la bola corre, 's comença á fer atmósfera, y á calcular com cauria la cosa.

Micer Dalló per sí mateix, no fa res. E, pur, si muove.

Ell, quan vingui l'ocasió, és l'home á propòsit pera dir:

—Jo soch l'element que, en cas de convenir, estich disposat á nomenar daixó á la Daixó. Y jo, noucentistament, soch tota una figura.

Micer Dalló s'ha proposat enfonzar els Jochs Florals, y ho conseguirá. Perqué, si aixó arriba á ferse, hi haurá la de San Quintín. La trencadura de don Domingo Sanllehy de días enrera, no compondrá res ab las moltas que hi haurá. Se sortiran ab la seva, tal vegada; però 'ls Jochs Florals serán morts. Y ells (y altres) tindrán la gloria d'haverlos dut al carner.

No n'hi havia prou ab la bancarrota material á que un dels mantenedors de l'any passat ab infantil inexperiencia, però ab sens igual audacia, va portar als Jochs Florals.

Tot aixó no és res al costat de l'excel·sa y egregia beautat de la festa que 's prepara.

LO DEL LAMPISTA MISTERIÓS

—Ab tantas llunas com els he donat, ¿encara no s' han adonat de que jo soch el verdader lampista?

(Dib. d'APA.)

Y hi há més encara: 's tracta, ab motiu del cinquantenari, de regalar al Consistori, pera que quedi de propietat seva, un trono ab destí á la reina de la festa, que sia una obra espléndida, costejat per subscripció entre las ex-reinas. L' idea, d'un mantenedor, mestre en Gay Saber, com tots els d'enguany, és excelent.

Lo que no ho és tant, ni gens decorós, és el propòsit de sabrejar á la reina de

la festa de 1888 fentli encapsalar la subscripció (ab tots el honors que de dret pertanyerfan á la més antiga de las ex-reinas), á cambi de que 'l trono que ella pagui (diguémho clar) l'estreni la nora.

¡Com cambian els temps! Abans déyam y ens engrescavam ab alló de:
 ¡Rey y lladre quinze voltas!
 ¡Tu, que bregas sol y vern renegant sota las voltas socarrades de l'infern!

Vull cantar-te las absoltas ab un himne d'odi eternal

Ara 'ns engresquem y entretenim ab aixó altre.

Y encara hi há més. Se diu que si pel Maig, certa senyora, per trobarse en meses mayores no assistís personalment á adornar la festa, delegaria á una venerable escriptora de la terra pera que la representés, rendint aixís un tribut d'admiració á las donas y á las escriptoras de Catalunya.

Recordémnos d'un més enrera... Y tinguem serenitat.

Encara hi som á temps. Si no 's vol defer l'erro, als que n'resultin agraciats... ¡Que sia l'enhonorabona!

En quant als Jochs de Barcelona sostinguts anys y panys, quan tothom se 'n befava, ab l'esfors de las honradas y liberals menestralfas barceloninas, aquests Jochs Florals hont han manegat, literaria y administrativament, portantlos al descrédit moral y material, gent que ni no més fentse adjunts havian demostrat el seu amor á l'institució y que per tot arreu l'havian bescantada (com va retreure molt bé un assistent á la darrera sessió del Cos); á l'arbre cinquantenari y potser caduch dels Jochs Florals de Barcelona:

—Requiescat in pace.

¡La destral s'acosta!

Y, si está tant corcat, potser valdrá més.

¡Fémne bona llenya!

MIRANIUS.

ARTIGUEJANT

¡Oh pins meus! ¡Quants y quants días m'heu vist, á l'eixir el sol, pujant molt cansat la costa ben amarat de suhor, y més tart heu vist com seya sota 'l bell toldo verdós d'ahont penjen sarrells magnífics, ab els que adorneu el bosch! Ab carinyo jo us contemplo y us admiro, puix sou forts, forts y drets, qualitats raras que no abundan gaire al món. Si anar dret és vostra norma, de fermesa 'l símbol sou: las més terribles tempestas no us espantan poch ni molt. Més la fortalesa vostra té un límit, puix dintre poch l'enemich vindrá á trobrvos: la destral s'esmola. Jo de grat vos perdonaria, puix que á tots estimo prou, en pago d'aquells bells ratos que m'heu fet passar al bosch; pro, fills meus ara la llenya,

Entre espectadors.

—¿Y la declaració den Ferrán?

—Penjada.

Entre curials.

—¿Que me 'n dius den Rull?

—Que va esguerran la carrera.

—¿Quina forrolla hauria fet si hagués tirat per comediant!

—Jo no 'm contentaré fins que 'm donguis un rull dels teus cabells.

—¡Vaja, no siguis terrorista!

(Dibuix de NANCH.)